

For så vidt angår oversættelse af afgørelser om bødestraf og konfiskation sker det for dansk regning, hvorimod udstedelsesmyndigheden kan anmodes om at oversætte hele eller dele af en afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, jf. artikel 18a, stk. 3, i forslaget til rammeafgørelse om overførsel af domfældte.

Der henvises i øvrigt til omtalen af formkravene i afsnit II, pkt. 3.2.2, og afsnit III, pkt. 3.2.8, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14 (ændring af overskriften til kapitel 11)

Den foreslåede ændring af overskriften til kapitel 11 følger af, at kapitlet efter lovforslaget også indeholder bestemmelser om behandlingen af anmodninger om fuldbyrdelse af europæiske bevissikringskendelser.

Til nr. 15 (§ 49)

Den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen i § 49 indebærer, at bestemmelsen fremover regulerer, hvilken myndigheder der er kompetent til at træffe afgørelse om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser og bevissikringskendelser her i landet og de nærmere frister herfor.

Efter *stk. 1* skal afgørelser om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser og bevissikringskendelser som hovedregel træffes af retten på anklagemyndighedens begæring.

Undtagelsen hertil fremgår af den foreslåede nye bestemmelse i *stk. 2*, hvorefter afgørelser om fuldbyrdelse af bevissikringskendelser vedrørende bevismateriale, som anklagemyndigheden allerede inden modtagelse af kendelsen er i besiddelse af, skal træffes af anklagemyndigheden. Dette materiale vil i forvejen være indhentet af politiet i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige regler for tvangsindgreb, og der er i disse tilfælde derfor ikke behov for at forelægge retten spørgsmålet om videregivelse af materialet til myndighederne i en anden medlemsstat. Bestemmelsen i § 49, stk. 2, foreskriver på den baggrund, at anklagemyndigheden kan træffe afgørelse om fuldbyrdelse af kendelsen uden domstolsprøvelse for så vidt angår videregivelse af sådant bevismateriale, og bevismateriale, som anklagemyndigheden i en tilsvarende dansk straffesag ville kunne anmode politiet om at tilvejebringe uden indhentelse af en bevissikringskendelse. Det svarer til den nuværende ordning.

Det følger endvidere af *stk. 1, stk. 3 og stk. 4*, at afslag på fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser og bevissikringskendelser træffes af justitsministeren el-

ler den, der bemyndiges dertil, hvis anklagemyndigheden finder, at fuldbyrdelse bør afslås. Det svarer til den nuværende ordning. Da der er forskellige frister for behandling af beslaglæggelseskendelser og bevissikringskendelser efter rammeafgørelserne, er spørgsmålet om kompetencen til at meddele afslag reguleret i henholdsvis stk. 3 og 4.

Når anklagemyndigheden modtager en anmodning om fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse eller en bevissikringskendelse skal anklagemyndigheden således undersøge, om betingelserne for fuldbyrdelse umiddelbart synes at være opfyldt. I så fald indbringes anmodningen for retten, medmindre anmodningen drejer sig om en bevissikringskendelse, der udelukkende vedrører bevismateriale, som allerede er i anklagemyndighedens besiddelse, eller som efter retsplejeloven ville kunne tilvejebringes uden retskendelse til brug for en tilsvarende dansk straffesag.

Er der risiko for, at formålet med en ransagning eller beslaglæggelse vil forspildes, hvis spørgsmålet om fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse eller bevissikringskendelse først skal indbringes for retten, kan politiet foretage det pågældende tvangsindgreb efter retsplejelovens § 796, stk. 3, og § 806, stk. 3, inden sagens indbringelse for retten, jf. den foreslåede ændring af § 50, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil.

Hvis anklagemyndigheden derimod vurderer, at anmodningen om fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse eller bevissikringskendelse bør afslås af en af de grunde, der er nævnt i de relevante bestemmelser om afslag, skal anmodningen sendes til Justitsministeriet med indstilling om afslag, hvorefter Justitsministeriet træffer den endelige afgørelse. Hvis Justitsministeriet ikke finder, at fuldbyrdelse skal afslås, returneres sagen til anklagemyndigheden med henblik på indbringelse for retten.

For så vidt angår de i *stk. 2-4* anførte frister for behandling af sagerne henvises til artikel 5, stk. 3, i rammeafgørelsen af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale og til artikel 16, stk. 2-4, i forslaget til rammeafgørelse om en europæisk bevissikringskendelse.

Hvis fristerne ikke kan overholdes, skal anklagemyndigheden underrette udstedelsesmyndigheden herom.

Der henvises i øvrigt til afsnit II, pkt. 3.3.1, i lovforslagets almindelige bemærkninger.